

POSTANOWIENIE

14 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 14 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa miasta stołecznego Warszawy
przeciwko Z.P.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Z.P.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 21 grudnia 2021 r., V ACa 715/21,

1) odrzuca skargę kasacyjną,

**2) zasądza od Z.P. na rzecz miasta stołecznego Warszawy
5400 złotych zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Z.P. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 grudnia 2021 r., zaskarżając go w części, tj. w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punkcie III i punkcie IV (s. 2 skargi kasacyjnej). Natomiast we wnioskach skargi kasacyjnej skarżący, powołując się na art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej, w tym o kosztach zastępstwa procesowego; ewentualnie – uchylenia zaskarżonego wyroku oraz wydania przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. orzeczenia co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zarówno kosztów

postępowania apelacyjnego, jak i kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, według norm przypisanych (s. 6 skargi kasacyjnej).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu. Spełnienie powyższych wymogów formalnych wymaga także zapewnienia ich koherencji merytorycznej (zob. postanowienia SN: z 29 października 2021 r., V CSK 31/21; z 29 października 2021 r., I CSK 83/21; z 24 czerwca 2021 r., V CSK 168/21; z 21 kwietnia 2021 r., IV CSK 58/21). Rozbieżność między wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia orzeczenia, od którego została ona wniesiona a żądaniem skargi *ab initio* wyklucza możliwość merytorycznego rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia przez Sąd Najwyższy. Nie jest bowiem możliwe sprecyzowanie zakresu kontroli kasacyjnej oczekiwanego przez skarżącego.

W skardze kasacyjnej wskazano, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 grudnia 2021 r. jest zaskarżony w części. Równocześnie we wnioskach skargi kasacyjnej pozwany zaznaczył, iż domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości. Brak korelacji między zakresem zaskarżenia a wnioskami skargi kasacyjnej stanowi nieusuwalny brak formalny tego środka zaskarżenia. W związku z powyższym skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., o czym orzeczono w sentencji postanowienia.

W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 w zw. z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[a]